

Stal. derimod Lovforslagets Norm ske Fyldest, vil Bidraget for Mand og Hustru være for Kjøbenhavn 18 Kr. 55 D., for Kjøbstæderne 14 Kr. 50 D., og for Landet 11 Kr. 55 D. Nu kunde man maasse nok sige: Ja, men det er dog ikke store Summer, de saa Kroner, hverken for Kjøbstads- eller for Landarbeidere; men man maa erindre, mine Herrer, at den største Del af disse Folk efter de foreliggende statistiske Oplysninger ikke have det Nødvendige til at kunne underholde en Familie. Under saadanne Omstændigheder blive naturligvis saadanne Udgifter ikke medtagne, som ikke kunne siges strengt taget at høre med til det daglige Brød, ja, ligefrem til at opholde Livet med. — Endnu til Slutning kun den Bemærkning, at selv om jeg var enig i — hvad jeg ikke er — at Bidraget til disse Formaal skal udredes af Ol- og Brændevinsstatten, vilde jeg dog finde det meget urimeligt, at de skulde gaa igjennem Kommunerne, og kan i saa Henseende godt slutte mig til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Schlegel); men jeg tror dog tillige, at der er mere end en formel Forskjel paa vore Standpunkter. Der er nemlig tillige den reelle Forskjel, at saasnart Bidragene gaa igjennem Kommunerne, vil det utvivlsomt have til Følge, at de frivillige Bidrag mere eller mindre ophøre, ikke at tale om, at det vil være en meget stor Uleilighed for Kommunerne at udrede Bidragene. Med disse Bemærkninger anbefaler jeg de af Mindretallet stillede Ændringer.

Schlegel: Jeg ønsker kun at fremsætte nogle Bemærkninger angaaende det ene Hovedspørgsmaal under dette Affnit, nemlig om Bidraget til Sygefæstferne skal udredes af Statskassen eller, som i Lovforslaget foreslaaet, af Kommunerne, idet jeg iøvrigt beholder mig til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Flertallet er fremkommen med om de andre foreliggende Ændringsforslag. Da jeg er kommen til samme Resultat som den sidste ærede Taler, er det jo ikke underligt, at jeg i flere Retninger har den samme Begrundelse af mit Forslag, og jeg haaber, at det vil blive undskyldt — jeg skal fatte mig i Korthed — om jeg paa enkelte Punkter kommer til at gjentage, hvad han har sagt. Det er min Opfattelse, at hvis man paalægger Kommunerne at udrede disse Bidrag, vil den ligefremme Følge deraf være, at Kommunerne ophøre at give frivillige Bidrag til Sygefæstferne; thi det kan dog ikke ventes, at Kommunerne i alt Fald gjennemgaaende skulde vedblive at yde frivillige Bidrag, naar de gennem Lovgivningen tvinges til at give Bidrag. Det er

det Første, og det er et betydeligt Tab for mange Sygefæstfer, hvis det sker. Det Andet er, at der er Mange omkring i Kommunerne, som nu frivillig yde Bidrag til at hjælpe de smaa og fattige Kasser, og de ville i ethvert Fald være stærkt opfordrede til at begrænse deres Bidrag, naar de gennem en Kommuneskat skulle tvinges til at give Bidrag til Sygefæstferne, og ogsaa derved vil der fremkomme et Tab for Sygefæstferne. Men hvad der er utvivlsomt, det er, at naar vi nu følge Lovforslagets Regel og paalægge Kommunerne at yde disse Bidrag, ville gjennemgaaende Kommunerne vel vogte sig for at bidrage til at oprette nye Sygefæstfer. Det har hidtil været den naturlige Maade, hvorpaa Sygefæstferne rundt omkring i de fattigere Egne af Landet ere komne frem, at Kommunerne og de velstaaende Beboere have hjulpet til at stifte Sygefæstferne ved at tegne Bidrag. Det synes mig ogsaa at være en nødvendig Følge af dette Forslag, at denne Støtte og Opfordring til at oprette Sygefæstfer vil stoppe, naar Kommunerne faae at vide, at hver Gang der oprettes en Sygefæstfer, skulde de give Bidrag til den i Forhold til dens Medlemstal og Kontingent; Kommunen vil da være meget betænkelig ved at bidrage til at oprette nye Sygefæstfer. Det er derfor min Overbevisning, at kommer den Bestemmelse til at gaa igjennem, vil man standse hele Sygefæstfernes Udvikling her i Landet, som hidtil er gaaet saa frodigt og kraftigt fremad, og det er en af Hovedgrundene til, at jeg ikke kan være med til at gaa denne Vej. Jeg ønsker, at Bidraget skal udredes af Statskassen, jeg ønsker det af de anførte Grunde, og jeg finder det ogsaa naturligt at gaa denne Vej. Jeg i alt Fald ængstes ikke over, at Statskassen vil faae denne Byrde; thi det har været en Forudsætning ved Lovforslagets Forelæggelse, at der skulde komme Bidrag gennem Ol- og Brændevinsstatten, som skulde tilfalde Kommunerne, idet Statskassen skulde fordele det til dem. Hvis det Ændringsforslag, af hvilket jeg er Medforslagsstiller, gaar igjennem, vil det kun bevirke, at Statskassen indeholder Bidraget til Sygefæstferne af Derskudet af Ol- og Brændevinsstatten og derpaa udbetaler Resten til Kommunerne. Statskassen kommer ikke til at afse en eneste Ore, den bliver affurat lige rig og fattig, enten det gaar paa den Maade, Regjeringen har tænkt sig, eller saaledes, at Statskassen indeholder Beløbet og udbetaler Resten til Kommunen, og dette sidste har den umaadelige Fordel, at det er saa overmaade simpelt for Statskassen at indeholde Beløbet og udbetale Resten til Kommunerne. Forslaget i Sjor